

Caritas Norges innspill til nasjonal handlingsplan for bærekraftmålene

Caritas Norge har et hovedfokus på matsikkerhet i vårt arbeid og vi vil her fokusere på Bærekraftmål 2 om å utrydde Sult, samt relatere det til mål 13 om å stoppe Klimaendringene. Vi støtter også det overordnede innspillet fra Forum for utvikling og miljø.

Det står følgende veiledende spørsmål under i SDG 2 for bærekraftsmålene i Norge, men som etter vår oppfatning selvsagt må omfatte et internasjonalt perspektiv:

- *Er måten vi i dag driver jordbruk, skogbruk og fiske bærekraftig nok for å sikre trygg og næringsrik mat til alle i fremtiden?*
 - Norsk matproduksjon baserer seg i for stor grad på import av soya fra Brasil som ikke er bærekraftig. Enda den kan bli sertifisert bidrar det til press på landområder som fører til hogst og degradering av regnskog og andre viktige områder når det gjelder biologisk mangfold. Dette påvirker ikke bare Brasil og Norge, men også det globale klimaregnskapet gjennom at opptak av CO₂ i skog og våtmarksområder forringes, samt at biologisk mangfold går tapt. Norge må derfor redusere bruk av importert kraftfor og bruke bærekraftige kilder til kraftfor som kan produseres lokalt, noe som flere norske aktører allerede gjør innen produksjon av fiskefor. Norges matproduksjon må være bærekraftig både i et nasjonalt og internasjonalt perspektiv. Her har arbeidet med Klimakur - *utarbeidet av Miljøverndirektoratet - gitt regjeringen* et godt grunnlag for hvordan et mer bærekraftig jordbruk, skogbruk og fiske kan innrettes. På internasjonalt nivå har handlingsplanen for bærekraftige matsystemer – *Mat, Mennesker og Miljø* - gitt et tilsvarende grunnlag. Det som trengs nå, er mer midler til implementering både nasjonalt og globalt. Å gi en klimaprosent av statsbudsjettet til klimatiltak internasjonalt vil være en god start.
- *Er matproduksjonen robust nok til å tåle klimaendringene?*
 - Tørkesommeren i 2018 var et varsel om hva som kan skje ved et varmere klima. Norske bønder hadde store utfordringer og vi ble nødt til å importere korn og dyr måtte slaktes ned. Det var et klart signal om at matproduksjonen ikke er robust nok i møte med klimaendringer og at nasjonal og global matproduksjon må sees i sammenheng. Hadde tørken sammenfalt med COVID 19 pandemien ville Norge fått store utfordringer med å fø egen befolkning. Andre land er langt mer sårbare enn Norge. Norge må derfor bidra til klimatilpasning av landbruket både hjemme og ute. Vi har et historisk ansvar som et oljeproduserende land og har bygget opp en både økonomisk og teknisk kapasitet til å bistå andre land. Dette er både riktig som følge av prinsippet om klimarettferdighet og Norges ansvar, kapasitet og

forpliktelser under Paris-avtalen. Det vil også bedre matsikkerheten både i Norge og globalt. Vi står nå i en situasjon hvor vi ifølge FN (FAO) 2 milliarder mennesker – 1 av 4 er truet av sult og hvor mer enn 3 millioner barn under 5 dør hvert år som følge av underernæring. Det går feil vei når det gjelder Bærekraftsmål nummer 2 om å utrydde sult.

- *Kan Norge i enda større grad bidra til produksjon av næringsrik mat til resten av verden?*
- Norge bør i enda større grad bidra til produksjon av næringsrik mat til verden, både gjennom bærekraftig eksport av proteiner (fisk), men også ved å finansiere klimatilpasning av jordbruk og støtte opp om småbønder som produserer opp mot 70 prosent av maten som konsumeres globalt. Dette er småbønder som er svært utsatt for klimaendringer og som trenger støtte til klimatilpasning. Norge kan utover finansiering også bidra med teknologi og kunnskapsoverføring. *Bærekraftig produksjon av fisk og fiskefor* på en klimasmart og bærekraftig måte er et viktig bidrag innen en sektor som er i stor vekst globalt, *der Norge er verdensledende*, og dette er viktig både som klimatilpasning og når det gjelder produksjon av næringsrik mat i og til resten av verden.